ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
6
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1931
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 31

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΘ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

Τιμὴ φύλλου δρχ. 1

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΙΔΑΝΙΚΟΝ ΜΑΣ

Εὐχαρίστως παρεχωρήσαμεν τὰς στήλας μας εἰς νεαρὸν ἐπιστήμονα, ὅστις διὰ δύο ἄρθρων του ἠθέλησε νὰ μᾶς ὑποδείξῃ τὰ νέα ἰδανικὰ καὶ τοὺς νέους δρόμους τοὺς ὁποίους θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐφημερίς μας.

Καὶ ἀνεγνώρισε μὲν τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὁποίους μέχρι τοῦδε διεξήλθομεν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ προγράμματος τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῆς Χαλκιδικῆς τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς μας ἐθέσαμεν ὡς προμετωπίδα, ἀλλὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θεωρεῖ ὡς ἀνεπαρκῆ καὶ φρονεῖ ὅτι ἡ δράσις τῆς «Παγχαλκιδικῆς» δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τοῦ στενοῦ πλαισίου τῆς θεραπείας τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου πρὸς διαφώτισιν τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ χειραγώγησιν αὐτοῦ πρὸς τὰ νέα μεταπολεμικὰ ἰδανικά.

Εὐχαριστοῦμεν τοῦτον διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε προσεφέραμεν, λυπούμεθα ὅμως διότι δὲν δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν μέχρι τῶν ἐπάλξεων ὅπου μᾶς προτρέπει νὰ φθάσωμεν καὶ ἀπὸ τὰς ὁποίας ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πέσωμεν, χωρὶς ἐπὶ τέλους ἔστω καὶ ἡ πτῶσίς μας νὰ ἐπιφέρῃ καλὸν τι διὰ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐτάξαμεν καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀγωνιζόμεθα.

Διότι τὸ ἰδικόν μας ἰδανικὸν δὲν εἶναι μία ὡραία μὲν ἀλλ' ἁπλῆ ἰδέα, ὅπως εἶναι αἱ τόσον ὡραῖαι καὶ ἐλκυστικαὶ ἰδέαι τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος, τῆς δικαιοσύνης, αἱ ὁποῖαι ἐμπνέουν καὶ παρασύρουν ὅλας τὰς εὐγενεῖς ψυχάς, ἀλλ' εἶναι μία ὀντότης, μία χειροπιαστὴ πραγματικότης, ὅπως εἶναι πράγματι αὐτὸ τὸ γεωγραφικὸν τμῆμα τῆς Ἑλλάδος, ποῦ ὀνομάζεται Χαλκιδική, καὶ τὸ ὁποῖον τὸ βλέπομεν καθημερινῶς νὰ προβάλῃ μεταξὺ τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ τοῦ Στρυμονικοῦ κόλπου, μὲ τὰς τρεῖς προεξοχάς του πρὸς τὸ βαθυγάλανον Αἰγαῖον καὶ τὰς δύο λίμνας του πρὸς βορρᾶν, μὲ τὰς εὐφόρους του παραλιακὰς πεδιάδας καὶ τὰ βαθύσκια δάση του, μὲ τὰ πλούσια μεταλλεῖά του καὶ τὰ πολλαπλᾶ ἰχθυοτροφεῖά του.

Εἶναι ὑπέροχον τὸ πανόραμα τῆς Χαλκιδικῆς τὸ ὁποῖον ἔχομεν τότε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας.

Δὲν εἶναι καθόλου στενὸν τὸ πλαίσιον τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ τοῦ τμήματος, τοῦ ὁποίου δυστυχῶς οὐδεμία εἰσέτι ἀνάγκη ἐθεραπεύθη, παρὰ τοὺς ἀγῶνάς μας, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας διαμαρτυρίας μας καὶ ὑποδείξεις. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ μᾶς ἑλκύουν αἱ χιμαιρικαὶ ἰδέαι, εἶναι πολὺ προτιμώτερον νὰ προσελκύουν τὸ ἐνδιαφέρον μας αἱ ἄμεσοι ἀνάγκαι τοῦ τόπου αὐταὶ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συγκεντρώσωμεν καὶ νὰ καταβάλωμεν ὅλας τὰς δυνάμεις μας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ προσπαθήσωμεν ὅπως προσελκύσωμεν τὸ ἐνδιαφέρον ὅλου τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ὄχι πρὸς τὰς ὡραίας ἰδέας, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουν συνήθως εἰς τοὺς ὀλίγους πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν πολλῶν.

Καὶ ὁ ἀφελὴς καὶ ἐνθουσιώδης λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς, πολλάκις μέχρι τοῦδε παρασυρθεὶς ἀπὸ τὰς ἰδέας, ἐγνώρισε συγχρόνως καὶ πολλὰς ἀπογοητεύσεις αἱ δὲ ἐλπίδες του πλειστάκις μέχρι τοῦδε διεψεύσθησαν.

Μόνον θυσίας ἀφθόνους προσέφερεν εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἰδεῶν καὶ οἱ κάπηλοι τούτων ἐπωφελήθησαν τῶν θυσιῶν του.

Ἐθυσίασε τὰ τέκνα του, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ἐχύθη ὑπὲρ τῆς ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α ς, χωρὶς ἀκόμη νὰ γνωρίσῃ τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν, ἐθυσίασε καὶ θυσιάζει τὸν ἱδρῶτά του χωρὶς αὐτὸς οὐδὲν νὰ ἀπολαμβάνει· μὰ εἶναι αὐτὸ δικαιοσύνη; Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ δουλεύῃ πλέον εἰς ξένους κυρίους, δὲν δύναται νὰ ὑπακούῃ εἰς κόμματα.

Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅλος ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς εἶναι σύμφωνος μαζύ μας, δὲν θέλει πλέον νὰ ἀκούσῃ διὰ κόμματα, δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ διὰ χιμαιρικὰς ἰδέας ἀλλὰ θέλει νὰ ἴδῃ πραγματοποιουμένους τοὺς πόθους του, θεραπευομένας τὰς ἀνάγκας του.

Καὶ τὰς ἀνάγκας του αὐτὰς ὀφείλομεν κυρίως νὰ ἐξετάζωμεν, ἵνα καταστήσωμεν ταύτας πλέον συνειδητάς, ἵνα ἐξεύρωμεν καὶ ὑποδείξωμεν τὰς λύσεις των.

Ἀλλ' αἱ ἀνάγκαι τῆς Χαλκιδικῆς καὶ πολλαὶ εἶναι καὶ μεγάλαι, μὴ δυνάμεναι νὰ θεραπευθῶσι παρὰ μόνον διὰ συστηματικῆς καὶ κοινῆς προσπαθείας ὅλων τῶν τέκνων της.

Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς μας διεκηρύξαμεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἑνότητος τῆς Χαλκιδικῆς, τὴν ἀνάγκην τῆς συνενώσεως ὅλων τῶν ὑπνωττουσῶν ἠὰντιμαχομένων δυνάμεών μας πρὸς ὡρισμένην κατεύθυνσιν, ἵνα ἀποτελέσωμεν δύναμιν σεβαστὴν καὶ ὑπολογίσιμον, πάντως δύναμιν ἐπαρκῆ πρὸς ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων μας, τὰ ὁποῖα τότε καὶ μόνον θὰ ἀναγνωρισθοῦν, ὅταν θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ τὰ ἐπιβάλωμεν.

Ἐν τούτοις ὅμως αἱ τόσον πρακτικαὶ ἰδέαι μας δὲν ἐκαρποφόρησαν εἰσέτι καὶ ἐξακολουθοῦν πολλοὶ νὰ πιστεύουν ἀκόμη εἰς χιμαίρας καὶ νὰ ἀναμένουν τὴν ἐκ τῶν ἔξω βοήθειαν, καταστρέφοντες ὅ,τι καλὸν δύναται νὰ προέλθῃ καὶ νὰ δημιουργηθῇ ἐντὸς τῆς Χαλκιδικῆς.

Αἱ ἀντιλήψεις ὅμως αὗται πρέπει νὰ ἐξοστρακισθοῦν τελείως καὶ πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν πεποίθησιν εἰς τὸν ἑαυτόν μας καὶ τὰς δυνάμεις μας ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ μόνον πρέπει νὰ στηριχθῶμεν.

Οἱ ἐκτὸς ἡμῶν δὲν ἀποβλέπουν ἢ εἰς τὸ νὰ μᾶς χρησιμοποιήσουν ὡς εὐάλωτα ὄργανά των πρὸς ἐπιδίωξιν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν των.

Καὶ ἀποτελοῦμεν πράγματι εὐκολωτάτην λείαν, ὡς εἴμεθα διεσπασμένοι, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὰς ἀδυναμίας μας καὶ τὰς μικροφιλοτιμίας μας, οὕτω δὲ ὁλόκληρος ἡ Χαλκιδικὴ καθίσταται ἕρμαιον τῶν ὀλίγων ἐπιτηδείων, οἵτινες ἐξάπτοντες τεχνηέντως τὰ ὑπνώττοντα κομματικὰ πάθη, καταθάπτουσι τὰ τε μερικὰ καὶ γενικὰ συμφέροντα τῆς Χαλκιδικῆς.

Αὐτὸ δυστυχῶς συμβαίνει κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἐκλογάς, εἰς μάτην δὲ μετὰ ταῦτα ἀγωνιζόμεθα καὶ διαμαρτυρόμεθα διὰ τὰ παραγνωριζόμενα δικαιώματά μας, διὰ τὰς ἀθετουμένας ὑποσχέσεις.

Τὶ σημασίαν ἔχει ἂν ἑκάστοτε στρεφώμεθα καὶ πρὸς νέα πρόσωπα, πρὸς νέας κατευθύνσεις. Διαρκῶς θὰ διαψεύδωνται αἱ ἐλπίδες μας, διαρκῶς θὰ πίπτωμεν θύματα τῆς εὐπιστίας μας, διότι ἀκριβῶς δὲν ἔχομεν μ ί α ν ὡ ρ ι σ μ έ ν η ν κ α τ ε ύ θ υ ν σ ι ν.

Καὶ τὴν ὁρισμένην κατεύθυνσιν μόνον μία Π α γ χ α λ κ ι δ ι κ ὴ ὀ ρ γ ά ν ω σ ι ς ἠδύνατο νὰ τὴν χαράξῃ. Ἰδού! θὰ εὑρεθῶμεν καὶ πάλιν πολὺ ταχέως ἐνώπιον τῶν καλπῶν, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ ἐμφανισθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων κομμάτων παλαιῶν καὶ νέων, θὰ ἀναπτύξουν σωτήρια προγράμματα καὶ θὰ μᾶς δώσουν ἀφθόνους ὑποσχέσεις διὰ νὰ μᾶς ὑποκλέψουν τὴν ψῆφόν μας.

Ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὸ παρελθόν, πιθανὸν νὰ στραφῶμεν πρὸς νέας κατευθύνσεις, πιθανὸν νὰ ἐκλέξωμεν νέους ἀντιπροσώπους μας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὅμως καὶ πάλιν θὰ μείνωμεν ἀπογοητευμένοι. Δὲν θὰ δυνάμεθα νὰ τοὺς ἐλέγξωμεν, δὲν θὰ δυνάμεθα νὰ κατευθύνωμεν τάς πράξεις των καὶ τὰς ἐνεργείας των, ἐφ' ὅσον καὶ αὐτοὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπηρετοῦν τά κόμματα καὶ τὰ ἰδιωτικά των συμφέροντα. Δὲν θὰ εἶναι ἀντιπρόσωποι καὶ ὑπηρέται τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, ἀλλ' ἀντιπρόσωποι τῶν κομμάτων καὶ τῶν ὑψηλῶν δῆθεν ἀρχῶν, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ μᾶς ἐκμεταλλεύωνται, ὅπως τόσοι ἄλλοι μέχρι τοῦδε.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ἀποσκορακίσωμεν πλέον τὰ κόμματα, νὰ ἀδιαφορήσωμεν πρὸς τάς ἰδέας, ὁσονδήποτε καὶ ἂν αὗται εἶναι ὑψηλαὶ καὶ ἑλκυστικαί, καὶ νὰ συσσωματωθῶμεν ὅλοι πέριξ μιᾶς ἰδέας, πέριξ ἑνὸς ἰδανικοῦ, τ ο ῦ Ἰ δ α ν ι κ ο ῦ τ ῆ ς Χ α λ κ ι δ ι κ ῆ ς, ἥτις πρέπει νὰ τεθῇ ὑπεράνω ὅλων τῶν κομμάτων, ὑπεράνω ὅλων τῶν ἀρχῶν.

Εἰς τὸ προσεχές: ἡ Παγχαλκιδικὴ πολιτικὴ ὀργάνωσις.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καθ' ἣν ἐπροκλήθη μία Πανελλήνιος διάθεσις πρὸς προστασίαν ὅλων τῶν Ἐθνικῶν Προϊόντων καὶ καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις διὰ διαφόρων προστατευτικῶν δασμῶν συγκρατεῖ ἀκόμη καὶ θνησιμαίας βιομηχανίας, θὰ ἦτο ἐγκληματικὸν ἂν ἀφίνετο ἀπροστάτευτον ἕνα ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων προϊόντων τῆς Ἐθνικῆς μας παραγωγῆς, ὅπως εἶναι τὸ ἔλαιον.

Ἀλλ' ἡ προστασία αὐτοῦ πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ κυρίως εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν καὶ οὐχὶ τῶν ἐλαιεμπόρων ἢ τῶν βιομηχάνων τοῦ ἐλαίου. Διότι ἂν τοῦτο δὲν προκύψῃ ἐκ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐλαίας, ἢ καὶ νὰ ἐκριζώσουν ταύτας πρὸς ἀνθρακοποίησιν, ὅπως ἤρχισαν νὰ κάμνουν εἴς τινας περιφερείας, ὁπότε βεβαίως θὰ ἐπέλθῃ μὲν ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου, ἀλλὰ εἰς βάρος τῶν παραγωγῶν, διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς.

Ἐπιβάλλεται λοιπὸν ἡ ἵδρυσις ἰδιαιτέρου ὀργανισμοῦ καὶ ἡ συγκέντρωσις τῶν πλεονασμάτων τοῦ ἐλαίου παρ' αὐτοῦ εἰς καλὴν τιμὴν, ἵνα μὴ οἱ παραγωγοὶ λόγῳ τῶν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν των, πίπτουσι θύματα τῶν ἐμπόρων, οἵτινες συγκεντρώνουν τὸ ἔλαιον κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐσοδείας εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, θὰ εἶναι ἰδιαιτέρως εὐχάριστον καὶ ἀνακουφιστικὸν διὰ τοὺς μικροὺς παραγωγοὺς ἂν πραγματοποιηθῇ καὶ ἡ εὐχή, εἰς τὴν ὁποίαν κατέληξεν καὶ ἡ ἐπιτροπή, καὶ τῆς ὁποίας τὸ δίκαιον ἀνεγνώρισε καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ὅπως παραμένει ἐντελῶς ἀφορολόγητον τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀναγκαιοῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν παραγωγῶν, ὅπως ἄλλως τε γίνεται εἰς τὰς νήσους, ὅπου καταβάλλεται φόρος μόνον ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου, ἤτοι τοῦ πωλουμένου ποσοῦ τοῦ ἐλαίου καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς ὅλης παραγωγῆς ὅπως γίνεται παρ' ἡμῖν.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΒΑΜΒΑΚΑΝ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κ. Δημάρχου Θεσσαλονίκης τὰ ἑξῆς: Ἡ πλάστιγξ ἐφ' ἧς ζυγίζονται τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα εἰς τὸ 2ον φυλάκιον πρὸς τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν εἶνε κατασκευασμένη κατὰ τρόπον, ὥστε μὲ τὴν πρώτην βροχὴν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνέλθουν ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα τὰ μεταφέροντα ἐμπορεύματα πρὸς τὴν Χαλκιδικὴν διότι κινδυνεύουν νὰ ἀνατραποῦν. Ἡ ζύγισις ἑπομένως καθίσταται ἀδύνατος καὶ ὁ φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὰς ὀρέξεις τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, ὅστις ἔχει μεταβληθῇ εἰς ἀληθῆ δικτατορίσκον ἀπέναντι τῶν ἀτυχῶν σωφὲρ, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς τὴν γραμμὴν αὐτήν.

Ὁ κύριος αὐτὸς ὑπολογίζει μὲ τὸ στενό του μυαλὸ τὸ βάρος τοῦ φορτίου καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἀναλόγου φόρου, ἀντιτάσσων εἰς τὰς ἀντιρρήσεις τῶν σωφὲρ τὸ στερεότυπον «Ἀνέβασε τὸ αὐτοκίνητο στὴν πλάστιγγα» καὶ ἐπειδὴ τὸ αὐτοκίνητο εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνεβῇ, μὲ ὕφος τριακοσίων ταλεϋράνδων ὁ δικτατορίσκος αὐτὸς περιμένει τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου συμφώνως πρὸς τοὺς ἰδικούς του ὑπολογισμούς.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπέμενε καὶ εἰσέπραξε φόρον διὰ 1200 ὀκάδας ἐπὶ φορτίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο ἀνώτερον τῶν 700 ὀκ.

Ὅταν δὲ μέλος τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐφημερίδος μας μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν τοῦ παρετήρησε ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ταλαιπωροῦνται οἱ ἐπιβάται μέσα στὸ κρύο καὶ βροχὴ, ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν ἔχει ἐν τάξῃ τὴν πλάστιγγά του, ὁ ὑπαλληλίσκος αὐτὸς τοὺς ὕβρισε σκαιῶς καὶ τοὺς ἐδήλωσε ὅτι θὰ κάμῃ ὅπως τοῦ ἀρέσει.

Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ὁ κ. Βαμβακᾶς νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συνέχισιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς καὶ ὅτι θὰ διατάξῃ τὴν ταχεῖαν διόρθωσιν τῆς πλάστιγγος καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ σκαιοῦ δικτατορίσκου. Οἱ δὲ ἐκ Χαλκιδικῆς καταγόμενοι Δημοτ. Σύμβουλοι Θεσ)νίκης ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνδιαφερθοῦν προσωπικῶς καὶ νὰ ζητήσουν τὴν αὐστηραν τιμωρίαν τοῦ ταπεινοῦ αὐτοῦ κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐνόμισεν ὅτι οἱ πολῖται εἶναι σκύβαλά του.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΖΩΗ

Τὴν εἰκόνα τῆς ἐφημεριδούλας ταύτης, δίδομεν εἰς τὴν δευτέραν σελίδα μας, ὅπου δημοσιεύεται ὁλόκληρον τὸ πρῶτον φύλλον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον μᾶς παρέχει μίαν ἰδέαν τῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ μας συντελουμένης παιδαγωγικῆς ἐργασίας διὰ τὴν ἀρτιωτέραν μόρφωσιν τῆς νέας γεννεᾶς.

Ἀξίζει πράγματι κάθε ἐνισχύσεως ὁ διὰ τῆς ἐφημεριδούλας ταύτης τεθεὶς σκοπός.

Δι' ὃ καὶ ἡμεῖς, πρὸς ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῶν μαθητῶν, θὰ ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τῆς Σχολικῆς Ζωῆς τὰ καλλίτερα πνευματικὰ δημιουργήματα αὐτῶν, ὅσα θὰ ἀξίζει νὰ διαβασθοῦν εὐρύτερον.

ΠΩΣ ΘΑ ΑΥΞΗΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΛΑΙΟΚΑΡΠΙΑΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐμβολιασμός.

Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐμβολίου τῆς ἐλαίας. Κατὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ ὑποκείμενον πρέπει νὰ εἶναι ὑγιὲς πρέπει νὰ δίδηται μεγάλη προσοχὴ καὶ εἰς τὴν προέλευσιν τοῦ ἐμβολίου. Δὲν ἀρκεῖ τὸ ἐμβόλιον νὰ εἶναι ὑγιὲς καὶ ἀπὸ ποικιλίαν μὲ ὡραῖον καρπόν, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον νὰ εἶναι ἀπὸ ποικιλίαν ἡ ὁποία νὰ δίδῃ πολὺ ἔλαιον, διότι ἀπὸ ποικιλίας εἰς ποικιλίαν εὑρίσκει τις τόσην διαφορὰν εἰς περιεκτικότητα ἐλαίου, ὥστε νὰ καταδικάζωνται μερικαὶ ποικιλίαι ἐνῷ ἕτεραι ἐξ αὐτῶν νὰ εἶναι ἐξ αὐτῶν νὰ εἶναι ἄξιαι ἐκτιμήσεως διὰ τὸ ποιὸν τοῦ ἐλαίου τὸ ὁποῖον παράγουσιν.

Οὕτω ὁ ἐκλέγων ἐμβόλιον διὰ κατάλληλον ποικιλίαν, φθάνει νὰ κερδίζῃ ἐνίοτε τὸ διπλάσιον εἰς ἀπόδοσιν ἐλαίου, ἀπὸ ἄλλον ὁ ὁποῖος πῆρε τυχαίως τὸ ἐμβόλιον ἀπὸ μίαν ἄλλην ποικιλίαν, πτωχὴν εἰς ἔλαιον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐλαιόδενδρα ποῦ καλλιεργοῦνται διὰ τὲς φαγώσιμες ἐλιές, δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ ἐκλέξῃ τὸ εἶδος τὸ ὁποῖον παράγει τὰς πλέον χονδρὰς ἐλαίας, ὡς τὸ εἶδος Δαμασκηνάτη τῆς ὁποίας οἱ καρποὶ ὁμοιάζουν πολὺ πρὸς μεγάλα δαμάσκηνα ἢ Γαϊδουροελιά.

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐμβολίων πρέπει ἐπίσης νὰ προσέξωμεν καὶ εἰς τὴν ἱκανότητα τῆς ποικιλίας εἰς παραγωγὴν καρποῦ καὶ ἀπόδοσιν, εἰς ἔλαιον, διότι ὑπάρχουσι ποικιλίαι αἱ ὁποῖαι καρποφοροῦν σχεδὸν κατ' ἔτος, ἄλλοτε ὀλίγον καὶ ἄλλοτε πολὺ καρπόν. Αἱ ποικιλίαι αὗται πρέπει νὰ προτιμῶνται ἀκόμη περισσότερον ὅταν μάλιστα αὗται εἶναι ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀποδίδουν πολὺ ἔλαιον.

Ἐξ ἀντιθέτου ὑπάρχουν ποικιλίαι ἀποδίδουσαι μόνον κατὰ διετίαν ἢ τριετίαν ἢ καὶ εἰς μεγαλείτερα διαστήματα ἐτῶν. Αἱ κατ' ἔτος καρποφοροῦσαι θὰ προτιμηθοῦν καὶ ἰδίως ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ἐλαιόκαρπον πλούσιον εἰς ἔλαιον. Δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν ἐλαιόκαρπον μὲ 30% λάδι ἀντὶ 10% ὡς ἡ ἐν τῷ ἀγροκτήματι Μ. Καλλιφρονᾶ καλλιεργουμένη λεπτόφυλλος (Ἁγ. Ἀθανασίου) ποικιλία λαδοελιᾶς τῆς ὁποίας ἡ εἰς ἔλαιον ἀπόδοσις ἔφθασεν κατὰ ἰὰς παρὰ τοῦ κ. Μ. Καλλιφρονᾶ γενομένας τὸ 1929 ἀναλύσεις εἰς 31,15% ἐπίσης καὶ ἡ ποικιλία Δίδυμοι (τὸ 1923) 30,3% καὶ καταφορτωμένη.

Ἀνθόρροια.

Μερικὰ ἐλαιόδενδρα ἕνεκα φυσιολογικῶν λόγων, ἀνθοφορροῦν ἤτοι προτοῦ νὰ δέσουν, ῥίχνουν τὰ ἄνθη των. Τὸ γεγονὸς τοῦτο λαμβάνει χώραν συχνότατα ἐν Χαλκιδικῇ ὄχι μόνον εἰς τὰ παλαιὰ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ νέα δένδρα, ἀποδίδεται δὲ ἢ εἰς τὴν κακὴν διάπλασιν τοῦ ἄνθους ὀφειλομένην εἰς τὴν ἔλλειψιν τμημάτων, ἀπαρτιζόντων τὸν ὕπερον καὶ συνεπῶς εἰς τὴν μὴ δυνατὴν καρπόδεσιν, ἢ εἰς τὴν ἀτροφίαν τοῦ ὑπέρου περιερχομένην ἐξ ἐξωτερικῶν αἰτίων.

Κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ ἀνθόρροια εἶναι ἔμφυτος καὶ κληρονομικὴ δὲν μπορεῖ δὲ νὰ ἐκλείψῃ, παρὰ μόνον ἐὰν ἐμβολιάσουν τὰ ἐλαιόδενδρα μὲ ἐμβόλια τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ ἐλαιόδενδρα ποῦ ἔχουν κανονικὰ ἀνεπτυγμένα ἄνθη.

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ἡ ἀνθόρροια ἡ ὁποία ἐμφανίζεται κυρίως εἰς τὰ ἐγκαταλελειμμένα ἐλαιόδενδρα, ὀφείλεται εἰς συνεχῆ ξηρασίαν, ἔλλειψιν θρεπτικῶν οὐσιῶν τοῦ ἐδάφους, ἔλλειψιν ἀζωτούχων οὐσιῶν καὶ ἐλαττωματικὴν διαπνοὴν ἕνεκα ἐντόνου φυλλορροῆς κλπ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἀνθόρροια μπορεῖ νὰ μετριασθῇ, ἢ καὶ νὰ ἐκλείψῃ τελείως ἐφ' ὅσον τὰ ἐλαιόδενδρα κλαδεύονται, λιπαίνονται, καὶ καλλιεργοῦνται καλά.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀνθόρροιαν ὁ δημοδιδάσκαλος Χελυδορίου Κορινθίας Β. Κανελλόπουλος παρετήρησεν ὅτι ἐλαιόδενδρά τινα ἂν καὶ ἐλιπαίνοντο ἐκαλλιεργοῦντο ἐκλαδεύοντο ἐν τούτοις πάλιν ἔρριπτον τὰ ἄνθη των.

Κατόπιν τριετῶν σχετικῶν μελετῶν γενομένων ἐπὶ λιπαινομένων καὶ μὴ ἐλαιοδένδρων ἡλικίας 10-15 ἐτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα συνήθως παρατηρεῖται μεγάλη ἀνθόρροια ὁ ἀνωτέρω δημοδιδάσκαλος παρετήρησεν ὅτι, κλῶνοι ἐλαιοδένδρων οἱ ὁποῖοι ἐχαράχθησαν κατὰ τὴν ἄνθησιν, ἤτοι ἐκόπησαν περιφερειακῶς διὰ μικροῦ μαχαιριδίου μέχρι τοῦ ξύλου, εἶχον 100% συγκράτησιν ἀνθορροίας. ἐνῷ τὸ ἴδιον χάραγμα γενόμενον μετὰ τὴν διάνθησιν εἶχε συγκράτησιν τῆς ἀνθορροίας κατὰ 50% μετὰ τὴν ἄνθησιν δὲ εἶχε τελείαν ἀποτυχίαν ἤτοι τελείαν πτῶσιν τῶν ἀνθέων.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ χάραγμα πρέπει νὰ γίνεται ὁριζοντίως μὲ συνεχῆ κοπὴν τοῦ φλοιοῦ, οὐχὶ καὶ τοῦ ξύλου, ἐκεῖ ὅπου παύει τὸ ῥυτιδωμένο μέρος τοῦ κορμοῦ καὶ ἀρχίζει τὸ λεῖον.

Ἀσθένειαι καὶ ἔντομα.

Ὡς ὁ δάκος, φλοιοτρίβων, φυματιώσεως κλπ. δύνανται σοβαρῶς νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὰ ἀνίκανα πρὸς καρποφορίαν, ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάλλεται ἡ λῆψις συντόμων μέτρων πρὸς περιστολήν των.

Καρκίνωσις ἢ φυματίωσις τῶν ἐλαιοδένδρων.

Πρέπει νὰ ληφθοῦν ἐγκαίρως μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ, διότι ἡ ἀρρώστεια αὕτη εἶναι πολὺ καταστρεπτικὴ καὶ ἐπιφέρει τὴν ξήρανσιν τῶν προσβεβλημένων δένδρων. Ἡ φυματίωσις προέρχεται ἀπὸ ἕνα βάκιλλον, τοῦ ὁποίου ἡ διάδοσις προκαλεῖται ἀπὸ ἀπότομον πτῶσιν τῆς θερμοκρασίας, ἥτις ἐπιφέρει πῆξιν καὶ διάρρηξιν τῶν τοιχωμάτων τῶν τριφερῶν κλαδίσκων καὶ ἑπομένως ξήρανσιν αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸν ῥαβδισμὸν ὁ ὁποῖος συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς παθήσεως ταύτης, διότι δημιουργεῖ πληγάς, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνοικτὲς πόρτες διὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν βακίλλων.

Διὰ τὴν περιστολὴν τῆς νόσου πρέπει.

1) Νὰ παύσῃ ἡ δι' ὀργανικῶν λιπασμάτων (κόπρου) λίπανσις τῶν ἐλαιοδένδρων, νὰ γίνηται δὲ χρῆσις μόνον χημικῶν λιπασμάτων.

2) Νὰ λιπανθοῦν τὰ προσβεβλημένα δένδρα δι' ὑπερφωσφορικῶν λιπασμάτων ἵνα καταστήσουν ἀνθεκτικοὺς τοὺς κλάδους εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ παρασίτου.

3) Νὰ καθαρισθοῦν τὰ προσβεβλημένα δένδρα καὶ νὰ καοῦν τὰ ἐλαιοκαθαρίδια.

4) Νὰ ἀπολυμαίνωνται τὰ ὄργανα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν κλάδευσιν διὰ τῆς πυρᾶς ἢ διὰ οἰνοπνεύματος.

5) Νὰ ἀπολυμαίνωνται αἱ ἐκ τῆς κλαδεύσεως προκαλούμεναι πληγαὶ διὰ διαλύσεως 40% θειϊκοῦ σιδήρου.

6) Ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ ἀποξέωνται τὰ φύματα καὶ νὰ ἀπολυμαίνεται ἡ πληγὴ μὲ διάλυσιν 40% θειϊκοῦ σιδήρου.

7) Τὰ πολὺ προσβεβλημένα δένδρα τὰ ὁποῖα ἀπεγυμνώθησαν ἐκ τοῦ φυλλώματός των, νὰ ψεκασθοῦν ἀφθόνως μὲ διάλυσιν 10% θειϊκοῦ σιδήρου εἰς ἣν νὰ προστεθῇ 1% θειϊκὸν ὀξὺ καὶ 2% θειϊκὸς χαλκός.

8) Ἐὰν τὰ προσβεβλημμένα δένδρα διατηροῦν τὸ φύλλωμά των, νὰ διαβραχῇ τὸ φύλλωμα μὲ διάλυσιν 2% θειϊκοῦ σιδήρου ὁ δὲ κορμὸς καὶ οἱ κλάδοι νὰ ἐπαλειφθῶσι μὲ τὴν προηγουμένην πυκνὴν διάλυσιν.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Σ. ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗ

ΝΥΧΤΕΡΙΑ

Κοπέλλες, γριὲς καὶ νειόπαντρες καὶ χῆρες πᾶν στὴ ῥοῦγα
Καὶ κεῖ περικαθήζουνε καὶ κάνουν [τὸ νυχτέρι.
Γύρω ἀπὸ λαμπερὲς φωτιὲς κάθωγ- [ται ἀράδα ἀράδα,
Κ' οἱ γριὲς γνέθουν τὶς ῥόκες τους; [καὶ λένε παραμύθια,
Καὶ γύρω τὰ μικρὰ παιδιὰ μὲ προ- [σοχὴ ἀγροικοῦνε.
Οἱ χῆρες κάτασπρα μαλλιὰ μὲ τὰ λα- [νάρια ξένουν,
Καὶ λὲν τὶς μαῦρες πίκρες τους καὶ [τὰ παράπονά τους.
Οἱ νειόπαντρες γιὰ τ' ἀκρυβὰ τὰ [ταίρια τους καυχιῶνται,
Καὶ λένε γιὰ τὶς χάρες τους καὶ τὰ [προγονικά τους,
Γιὰ τὰ εὔτυχα νοικοκυριὰ καὶ γιὰ [ξεσπιτισμένα.

*

Κ' οἱ νειὲς κοπέλλες ὄμορφες, παρ- [θένες βυζωμένες,
Πλέχουνε ξόμπλια καὶ κεντοῦν πα- [νώρια τὰ προικιά τους.
Κι' ἄλλη κεντάει ὡριόπλουμο γαλά- [ζιο μαξιλάρι,
Κι' ἄλλη σεντόνι ὁλόκρουστο στὶς [ἄκρες τὸ πλουμίζει,
Κι' ἄλλη μαντήλι πλουμερό, νυφιά- [τικο ξομπλιάζει,
Κι' ἄλλη περίκεντη ποδιὰ μεταξωτὴ [γαζώνει.
Καὶ κάπου κάπου τραγουδοῦν ὁλό- [γλυκα τραγούδια.
Καὶ κάποτε σιγὰ σιγὰ γιὰ τοὺς λε- [βέντες λένε,
Γιὰ τὲς κοπέλλες, ποῦ ἀγαποῦν, καὶ [γιὰ ἀρραβωνιασμένες,
Καὶ γιὰ προικιά, συμπεθεριά, καὶ [γιὰ στεφάνια λένε.
Ὡς ποὺ νὰ σβύσουν οἱ φωτιές, νάρ- [θει τὸ μεσονύχτι,
Καὶ τότε φεύγει καθεμιὰ καὶ παύει [τὸ νυχτέρι,
Κ' ἡ ῥοῦγα ὁλοερημόνεται. Ἡ πού- [λια βασιλεύει.

*

Κράζει τ' ὀρνίθι τρεῖς φορές, σκού- [ζουν τὰ νυχτοπούλια,
Κάπου στὸ λόζο τὰ σκυλιὰ ἀναλυ- [χτοῦν διαβάτῃ.
Ποὺ ξύπνησε μεσάνυχτα καὶ πάει στὴν περαχώρα·
Καὶ κάποτε ἀπονύχτερο ἀκούγεται [τραγοῦδι
Κάποιου λεβέντη, ὀπ' ἀγαπάει κι' [ὁλογυρνάει τὶς νύχτες,
Κι' ὁλόγλυκος ἀντίλαλος ξυπνάει [τὴν πλάση γύρω.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

Κατόπιν πολλῶν σκέψεων καὶ συζητήσεων ἡ Κοινότης τῆς Δης Τάξεως ἀπεφάσισε τὴν ἔκδοσιν τῆς μικρᾶς ταύτης ἐφημερίδος. Ὡς σκοπὸν τῆς ἐκδόσεως ἔθεσε τὴν κατὰ καιροὺς δημοσίευσιν τῶν συνθέσεων καὶ διαφόρων σκέψεων τῶν μαθητῶν ὄχι μόνον τῆς τάξεώς της ἀλλὰ καὶ τῶν μαθητῶν τῶν ἄλλων τάξεων. Ἐπίσης διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν καλυτέρων πνευματικῶν δημιουργημάτων τῶν μαθητῶν θὰ φροντίσῃ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν δημιουργικὴν ἅμιλλαν τὴν συναδελφικὴν ἀγάπην καὶ συνεργασίαν μεταξὺ ὅλων τῶν συναδέλφων τοῦ Γυμνασίου.

Η ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΗΝ

Ἕν ἐκ τῶν κυριωτέρων θεμάτων εἰς τὰ ὁποῖα περιεστράφη ἡ διδασκαλία τοῦ σοφοῦ Σωκράτους ἦτο καὶ ἡ ἐγκράτεια. Ὁ Σωκράτης εἰς ἣν ἐποχὴν ἔζησε μόνον διὰ τῆς ἐγκρατείας ἠδύνατο νὰ ἀνορθωθῇ ἡ καταπεσοῦσα ἠθική.

Ὡς παράδειγμα τῆς διδασκαλίας του ἔθεσε τὸν ἑαυτόν του. Δὲν ἐφοβήθη τοὺς ἰσχυροὺς ὅταν ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς ὅτι διὰ νὰ σωθῇ ἡ πολιτεία ἀπὸ τὴν ἐπερχομένην καταστροφὴν ἔπρεπε νὰ ἀφήσουν τὰς σπατάλας τὴν πολυτέλειαν καὶ νὰ περιορίσουν τὰς ἐπιθυμίας των. Συγχρόνως δὲ ἐδίδασκεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει διὰ τὸ ἀτομικὸν του συμφέρον νὰ πράττῃ ἀδικίας, ἀλλὰ τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον νὰ εἶναι ἀδελφωμένα.

Ἂς ἀφήσωμεν ὅμως ἐκείνην τὴν ἐποχὴν καὶ ἂς ἔλθωμεν εἰς τὴν ἰδικήν μας. Μήπως καὶ σήμερον, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ ἠθικὴ παρακμὴ καὶ ἡ ἀθλία ζωὴ τοῦ λαοῦ δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴν σπατάλην, τὴν ἔλλειψιν ἠθικῆς, τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν πολυτελῆ ζωὴν τῶν ἀνθρώπων;

Μήπως αἱ τόσαι ἀδικίαι δὲν ἔχουν ὡς βασικὰ αἴτια τὴν αὔξησιν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν μας; Εἷς ἄνθρωπος διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς τερατώδεις ὀρέξεις του μετέρχεται πᾶν μέσον δίκαιον καὶ ἄδικον. Ὅσον κανεὶς πολλαπλασιάζει τὰς ἐπιθυμίας του τόσον δυστυχὴς γίνεται. Λοιπὸν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ σοφὰ λόγια τοῦ Σωκράτους ἂς φροντίσωμεν νὰ γίνωμεν, ἐγκρατεῖς, διότι διὰ τῆς ἐγκρατείας προέρχεται ἡ δικαιοσύνη ἄνευ τῆς ὁποίας ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔθνη δὲν δύνανται νὰ προοδεύσουν.

Ν. ΠΑΠΑΜΑΞΙΜΟΣ

Η ΑΓΑΠΗ

Ἡ θαυμαστὴ καὶ μεγάλη αὕτη ἀρετὴ ἔχει τὴν ἀρχήν της εἰς τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον λατρεύομεν. Πόσον εὐτυχεῖς θὰ ἦσαν οἱ ἄνθρωποι ἐὰν εὑρίσκετο αὐτὴ ἡ οὐρανία ἀρετὴ μέσα στὲς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων. Δὲν θὰ ὑπῆρχον πλέον εἰς τὸν κόσμον πλούσιοι καὶ πένητες. Ἂν εἴχαμε τὴν ἀγάπην μέσα μας δὲν θὰ ὑπῆρχε τόση ἀδικία καὶ τόση ἀνισότης. Ἐὰν κατῴκουν στὴν καρδιὰ μας οἱ λόγοι τοῦ Χριστοῦ (Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.) Δὲν θὰ ἦσαν γνωσταὶ εἰς τὸν κόσμον αἱ ἔριδες, αἱ μάχαι, αἱ ἀνισότητες· θὰ ὑπῆρχεν εἰρήνη εἰς τὸν κόσμον. Ἐὰν ἐφαρμόσωμεν εἰς τὴν ζωήν μας τὸ (ὃ σὺ μισεῖς ἑτέρῳ μὴ ποιήσῃς) οὔτε δόλος, οὔτε ἀπάτη θὰ ἐφαινετο εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ἀγάπη εἶναι τόσον ἀναγκαία διὰ τὴν σωτηρίαν μας, ὅσον ἡ τροφὴ διὰ τὴν ζωήν μας. Ἐπειδὴ ἐξέλιπεν ἡ ἀγάπη διὰ τοῦτο ἡμεῖς σήμερον δοκιμάζομεν τόσα κακά.

Σ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΜΙΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΝΥΧΤΑ

Ἦτο μιὰ χειμωνιάτικη νύχτα. Ὁ παγωμένος βορριᾶς ἐφύσα ἔξω δυνατά, καὶ ὁ λευκὸς πέπλος τοῦ χειμῶνος ἐλεύκαινε τὰς στέγας τῶν μικρῶν οἰκιῶν τοῦ χωριοῦ μας, αἱ ὁποῖαι ἔκρυβον μέσα των τὸν πόνον καὶ τὴν δυστυχίαν πολλῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν.

Ὑπὸ μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς στέγας ἐντὸς μικροῦ δωματίου ἔζη μία πτωχὴ οἰκογένεια. Ὁ πατὴρ ἀπὸ καιροῦ τώρα δὲν εὕρισκεν ἐργασίαν καὶ ἡ δυστυχὴς οἰκογένεια ὑπέφερε πολύ. Τέσσαρα μικρὰ παιδάκια ἐκάθηντο μισόγυμνα γύρω ἀπὸ τὴν μικρὴν φωτιὰ τοῦ τζακιοῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐζητοῦσαν κάποια παρηγοριά. Δὲν ἐζητοῦσαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, οὔτε φορέματα καλά, οὔτε φαγητὰ διάφορα ἀλλ' ηὔχοντο μόνον τὸ ψωμάκι τους νὰ εἶναι τακτικό. Οἱ δυστυχεῖς γονεῖς πέριλυποι ἔβλεπον τ' ἀγαπητὰ των τέκνα νὰ ὑποφέρουν. Πῶς θ' ἀντιμετώπιζον τὴν δυστυχίαν των. Πῶς θὰ ἠμποροῦσαν νὰ περάσουν τοὺς λοιποὺς δύο μῆνας τοῦ χειμῶνος;

Ὁσάκις ἤρχοντο αὐτὰ εἰς τὸν νοῦν των, ἀμέσως τὰ ἔδιωχναν, διότι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ εὕρουν τὴν λύσιν των. Ἡ φωνὴ των εἶχε κοπεῖ εἰς τὸν λάρυγγα δὲν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ ὁμιλήσουν. Εὕρισκον ὡς μόνον παρήγορον τῆς δυστυχίας των τὴν σιωπήν. Ἀλλ' ὁ ἄσπλαγχνος βορριᾶς ἐφύσα ἀκατάπαυτα διὰ νὰ τοὺς ἐνθυμίζῃ πάντοτε τὴ φτώχεια τους.

Κ. ΠΑΠΑΡΓΥΡΙΟΥ

ΟΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Ἡ εὐτυχία τῆς οἰκογενείας ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς καλῆς νοικοκυρᾶς. Ὁποία ἀράγε πρέπει νὰ εἶναι ἡ νοικοκυρὰ διὰ νὰ εὐτυχῇ μία οἰκογένεια; Νά. Αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἀφοσιωμένη στὸ σπίτι της, στὰ παιδιά της, στὸν ἄνδρα της καὶ στὴ δουλειά της. Ὅταν σηκωθῇ τὸ πρωΐ ἀφοῦ πλύνῃ καὶ περιποιηθῇ τὰ παιδιά της, ν' ἀρχίζῃ ἀμέσως τὴ δουλειὰ της μὲ ὄρεξιν Νὰ. καθαρίζῃ νὰ τακτοποιῇ τὰ ὀλίγα ἢ πολλὰ ἔπιπλα τοῦ σπιτιοῦ της, νὰ κάμνῃ τὸ φαγητὸν καὶ νὰ φροντίζῃ πάντοτε νὰ εὐχαριστῇ τὸν ἄνδρα της. Ὅταν ἀκούῃ τὰς ἄλλας νὰ τὴν κακολογοῦν νὰ μὴ τὶς προσέχῃ. Ὅταν ἡ νοικοκυρὰ εἶναι τοιαύτη ἀσφαλῶς εἰς τὴν οἰκογένειαν βασιλεύει ἡ γαλήνη.

Σ. ΖΑΓΚΟΥΡΑ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ ΑΙ ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙΑ

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ φθινοπώρου. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἔχει κάτι ποῦ μοιάζει μὲ τὴν ἄνοιξη, διότι κατ' αὐτὴν ὕστερα ἀπὸ πολλὲς βροχὲς ἡ γῆ πρὸς μεγάλην τῶν ποιμένων χαρὰν πρασινίζει, ἀντιθέτως πρὸς τὰ δένδρα τὰ ὁποῖα βαθμηδὸν ἀπογυμνοῦνται.

Τὸ φθινόπωρον εἶνσι ἡ ἐποχὴ τῶν ἐλπίδων τοῦ ἀγρότου. Ὁ δυστυχής! Μόλις πέσουν αἱ πρῶται βροχαὶ σπεύδει ν' ἀνοίξῃ τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς διὰ νὰ θάψῃ τὰς ἐλπίδας του (σπόρον.)

Δ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ

Σημ. Παρακαλοῦμεν τοὺς κ. Καθηγητάς μας καὶ τοὺς συναδέλφους μας, ὅπως μᾶς ἐνισχύσουν στὸ ἔργο μας.

ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΘ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 60
Ἐξωτερικοῦ λίρ. Ἀγγλίας 1)2

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις κατ' ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΚΑΦΕΣ

Εἴδαμε κι' ἀπόειδαμε ἕως ὅτου νὰ καταλάβουμε κι' ἡμεῖς οἱ ἕλληνες ὅτι κάτι ἀξίζουμε, ὅτι κάτι παράγουμε, ἄξια ἐκτιμήσυως καὶ προστασίας. Κι' ἀφοῦ μᾶς ἔκλεισαν παντοῦ τὲς πόρτες γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ τῶν προϊόντων μας ἀρχίσαμε κι' ἐμεῖς δειλὰ δειλὰ νὰ κάνουμε τὸ ἴδιο γιὰ νὰ προστατεύσουμε τὰ προϊόντα μας.

Τελευταία ἱδρύθηκε στὰς Ἀθήνας κι' ἕνας σύλλογος γιὰ τὴ προστασία τῆς ἐθνικῆς μας παραγωγῆς μὲ σκοπὸ νὰ προπαγανδίση αὐτὴ τὴν ἰδέα.

Καὶ ἡ ἰδέα του αὐτὴ εἶναι καλὴ καὶ ἄγια ἀλλά, ὅπως ὅλες αἱ ἰδέες δύσκολα ξαπλώνονται καὶ ἐπικρατοῦν στὲς ὑπάρχουσες συνήθειες, ἔτσι κι' αὐτὴ δύσκολα μπορεῖ νὰ ἐπιβληθῆ σὲ μᾶς τοὺς ἕλληνας ποῦ ἔχουμε πάθη ἀπὸ ξενομανία καὶ κάθε τι τὸ ἑλληνικὸ τὸ θεωροῦμε πρόστυχο καὶ χυδαῖο. Γιὰ νὰ ἐπιβληθῆ λοιπὸν κανεὶς σὲ μᾶς, χρειάζεται νὰ ἔχει βούρδουλα καὶ χωροφύλακα, δηλαδὴ νόμο, ἄν καὶ τοὺς νόμους βρίσκουμε τρόπο νὰ τοὺς ξεφεύγουμε.

Ὁπωσδήποτε ὅμως καλὰ ἔκαμε ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατέθεσε στὴ Βουλὴ πρὸς ψήφιση νομοσχέδιο περὶ δεκαπλασιασμοῦ τῶν δασμῶν ὅλων τῶν εἰδῶν ποῦ εἰσάγονται ἀπὸ χώρας εἰς τὰς ὁποίας ἡμεῖς δὲν ἐξάγομε τίποτα καὶ δὲν ἔχομε ἐμπορικὰς συμβάσεις.

Πολὺ σωστά, πολὺ σωστά, τὸ μέτρο εἶναι σωτήριο καὶ πρέπει νὰ ἐπιβληθῆ γιατὶ θὰ προστατεύση τὰ ἐθνικά μας προϊόντα.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του καὶ κάποιο ἄλλο ἀποτέλεσμα ποῦ θὰ ἔχη αὐτὸ τὸ ἐθνικώτατον νομοσχέδιον.

—Ξεύρετε ὅτι μὲ τὴν Αὐστραλία καὶ τὴ Βραζιλία, δὲν ἔχουμε ἐμπορικὰς συμβάσεις; Αἱ εὐτυχεῖς αὐταὶ χῶραι ποῦ βρίσκονται στὰς τροπικὰς ὅπως τὰς λέμε χώρας, παράγουν ὅλα τὰ εἴδη τῶν προϊόντων καὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην οὔτε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν σταφίδα, οὔτε ἀπὸ τὸν καπνὸν μας ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ προϊόντα μας.

—Ἔ λοιπόν;

—Λοιπὸν ἀπὸ αὐτὲς τὲς δύο χῶρες, ὅπου φύεται αὐτοφῶς καὶ ἡ καφέα, σὰν τὴ δική μας τὴν ἐλιά, μᾶς ἔρχεται ὁ καφές, κι' ἔτσι ἀναγκαζόμεθα νὰ στέλνουμε σ' αὐτὲς πολλῶν ἑκατομμυρίων συνάλλαγμα χωρὶς νὰ πέρνουμε πίσω οὔτε δεκαράκι.

—Ἄ κύριοι, αὐτὸ δὲν γίνεται. Θὰ δεκαπλασιασθῆ καὶ ὁ δασμὸς τοῦ καφὲ καὶ ἀντὶ τῶν 30 δραχμῶν κατ' ὀκάν ποῦ πληρώνουμε ἕως τώρα γιὰ δασμό, ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ πληρώνουμε δέκα φορὲς περισσότερο, δηλαδὴ 300 δραχμὲς κατ' ὀκάν.

—Ἀντιλαμβάνεσθε τώρα ὅλοι τὰ ἐπακόλουθα.

Ὁ καφὲς ποῦ τὸν τσουζουμε ὅλοι οἱ ἕλληνες μὲ τόσην εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὸ πρωῖ ἕως τὸ βράδυ, εἰς οἱανδήποτε ὥραν καὶ ἄν μᾶς προσφερθῆ, θὰ καταστῆ πλέον εἶδος ὑπὲρ πολυτελείας, ἀφοῦ ἕνα φλυτζανάκι τοῦ καφὲ γιὰ τὸ ὁποῖο πληρώνουμε μιὰ δραχμοῦλα, θὰ πρέπει νὰ τὸ πληρώνουμε τοῦ λοιποῦ δέκα δραχμές!

Ποιὸς λοιπὸν ἀπὸ τοὺς ἕλληνας θὰ πίνη πλέον ἔστω καὶ ἕνα φλυτζανάκι καφὲ τὴν ἡμέρα; ἀσφαλῶς μόνον οἱ ἑκατομμυριοῦχοι, ἡμεῖς δὲ ὅλοι οἱ ἄλλοι, θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ πατροπαράδοτα ποτά, ποῦ ἔπιναν ὅλοι οἱ πρόγονοί μας καὶ θὰ τέρπόμε τὸν λάρυγγά μας μὲ χαμομῆλι ἢ μὲ φλασκοῆνι, μὲ φλαμοῦρι καὶ....τίλιο! ποῦ εἶναι φυτὰ θερμαντικὰ καὶ εὐώδη καὶ τὰ ὁποῖα παράγει ὁ τόπος μας.

—Ὦ! αὐτὸ θᾶνε σωτήριο ὄχι μονάχα στὴν ἐθνικὴ μας οἰκονομία ἀλλὰ καὶ στὰ νεῦρα μας.

Αὐτὰ τὰ φυτὰ δὲν ἔχουν καὶ πολλὰς διεγερτικὰς οὐσίας σὰν τὸν καφέ, κάμνουν καλὸ στομάχι καὶ καταπραΰνουν τὰ νεῦρα, τὰ ὁποῖα ὁ καφὲς μᾶς ἔχει καταστρέψη. Ἔτσι λοιπὸν θὰ πάψουμε πειὰ νὰ εἴμαστε νευρικοί, θὰ γίνουμε ψύχραιμοι καὶ θὰ μπορέσουμε νὰ τὰ βγάλουμε πέρα μὲ τοὺς ἄλλους βορειοτέρους Εὐρωπαίους.

Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι ὅτι ὁ καφὲς εἶναι στενώτατα συνδεδεμένος μὲ ἕνα ἄλλο ἐθνικὸ μας προϊόν, μὲ τὸν καπνό, καὶ βλέπετε, ἐκείνους ποῦ καπνίζουν, νὰ ἀνάβουν καὶ τὸ τσιγαράκι των μόλις προσκομισθῆ ὁ ἀχνίζων καφές.

Ποιός ὅμως εἶδε κανέναν νὰ καπνίζη τὴ στιγμὴ ποῦ πίνη χαμομῆλι ἢ τίλιο! αὐτὰ τὰ ποτὰ εἶναι ἀσυμβίβαστα μέ τὸ τσιγάρο.

Ἄν λοιπὸν λείψει ὁ καφές, θὰ ἐλαττωθῆ ἀσφαλῶς ἡ κατανάλωσις τοῦ καπνοῦ καὶ ἔτσι ἐκεῖ ποῦ πᾶμε νὰ μπαλώσουμε κάποια τρύπα στὸν προϋπολογισμό μας, θὰ ἀνοίξη ἀπροόπτως κάποια ἄλλη.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι πολύπλοκον καὶ δὲν ξεύρουμε πῶς θὰ τὰ κανονίση ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος πάντως δὲν ἐνδιαφέρεται οὔτε γιὰ τὰ νεῦρα μας. οὔτε γιὰ τὸ στομάχι μας, παρὰ μόνον γιὰ τὸν προϋπολογισμό.

Φ. Φ.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΑΪ ΝΙΚΟΛΑΣ... ΚΛΕΦΤΗ

Πᾶνε εἴκοσι χρόνια τώρα, ποὺ εἶχα ἐγκατασταθῆ οἰκογενειακῶς σὲ κάποιο ἀπόμερο χωριὸ τῆς Χαλκιδικῆς ὅπου εἶχα διορισθῆ ἀπὸ τὴν Κοινότητα δάσκαλος καὶ περνοῦσα μιὰ χαρὰ μὲ τοὺς ἀφελεῖς τσομπαναραίους ποὺ ἦταν οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς κατοίκους του καὶ ποὺ ἀποτελούσανε μιὰ ἐξαίρεσι σ' ὅλη τὴ σεριφέρεια τῆς Χαλκιδικῆς γιὰ τὴν ὑπερβολικὴ ἀγαθότητά των καὶ καλωσύνη των.

Ὅλα πήγαιναν καλὰ καὶ ζούσανε εὐτυχισμένοι ὅταν μιὰ νύχτα, ξημερώνοντας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, μιὰ εἴδησι ἦλθε νὰ ταράξη τὴν ἡσυχία μας, μιὰ εἴδησι ἡ ὁποία μὲ ἔκανε κι' ἐμένα νὰ πιστέψω ὅτι ὁ καλὸς Θεὸς μᾶς ἀγαποῦσε πολύ, καὶ ὅτι γι' αὐτὸ ἀκριβῶς χάριζε τὴν εὐτυχία καὶ τὴ χαρὰ στὸ χωριὸ μας.

«Ἡ Μήτσιους ἡ Μουσχάρας εἶδε τὸν Ἅη-Νικόλα ἀπόψε οὐλοζώντανου». Αὐτὴ ἦταν ἡ εἴδησι ποῦ μᾶς ἔκανε ὅλους νὰ σταυροκοπούμεθα ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ 1910.

Ἡ γυναῖκα μου, μιὰ χωριατοπούλα καὶ θεοφοβούμενη, ἐχάθηκε κεί, νη τὴν ἡμέρα. Μὲ ἄφησε νηστικόγιατὶ ὅλη τὴν ἡμέρα ἦτανε ἀπησχολημένη νὰ καίη θυμιάμα καὶ κεριὰ στὴ χάρι τοῦ Ἅϊ-Νικόλα, ποῦ ἔκανε θαῦμα.

Ὁ Παπᾶς ἔκανε παράκλη στὴν ἐκκλησιὰ καὶ ἔψαλλε ἁγιασμὸ στὰ σπήτια. Ὅλοι οἱ χωριάτες ξεσκόνη σαν ὁ καθένας τὴν εἰκόνα του, ποῦ ἦταν χρόνια στὸ εἰκονοστάσι σκονισμένη, κι' ἐγὼ σὰν δάσκαλος τοῦ χωριοῦ, καὶ περισσσότερο μορφωμένος συνελθὼν....εἰς πρόχειρον συνδιάσκεψιν μετὰ τῶν...τοπικῶν ἀρχῶν δηλαδὴ τοῦ παπᾶ, ἀπεφασίσαμεν, λόγω.... θρησκευτικῆς εὐλαβείας, σεβασμοῦ καὶ εὐχαριστήσεως πρὸς τὴν χάριν τοῦ Αϊ-Νικόλα νὰ χτυπάη ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ ὅλη τὴν ἡμέρα.

Ἀλλὰ δὲν ἦταν μόνον ὅτι παρουσιάστηκε στὸν Μήτσιου ὁ Ἅη-Νικόλας, ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῦ ἐζήτησε καὶ πέντε τχάγους τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ πάη στὶς 4 τὸ πρωΐ, αὐτὴ ἦτο ἡ παραγγελία τοῦ Ἅη-Νικόλα, στὸ ἐξωκλῆσι τῆς Εὐαγγελιστρίας νὰ τοὺς ἀφήση ἐκεῖ δεμένους καὶ νὰ φύγη χωρὶς νὰ κυτάξη πίσω του.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Μήτσιους ἄκουσε τὴ θεία διαταγὴ καὶ συνεμορφώθη, ὅταν δὲ πήγαμε μεῖς τὸ πρωΐ, ὁ παπᾶς, ἐγὼ σὰν δάσκαλος τοῦ χωριοῦ καὶ ὅλοι οἱ χωριάτες, εἴδαμε ὅτι πράγματι ὁ Ἅϊ- Νικόλας εἶχε δεχθῆ τὴν ταπεινὴ προσφορὰ τοῦ Μήτσιου καὶ ὅτι οἱ τράγοι εἶχαν.... ἀναληφθῆ εἰς τοὺς οὐρανούς.

Τὰ σταυροκοπήματα δὲν ἔπαψαν ὅλη τὴν ἡμέρα τὸ δὲ βράδυ κατόπιν νεωτέρας... ἀποφάσεως ἐκάναμε ὁλονυχτία στὴν ἐκκλησία....

. . . . . .

Ἡ μέρες κυλοῦσαν σιγὰ-σιγὰ καὶ σὶ μῆνες ἐπίσης.

Ὁ μισθός μου αὐξήθηκε λόγφ... τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν ἃς προσέφερον εἰς τὴν Κοινότητα καὶ ἔτσι παρέμεινα στὸ εὐτυχιστένο αὐτὸ χωριὸ καὶ τὸν δεύτερο χρόνο.

Ἔφθασε καὶ πάλιν ἡ παραμονὴ τοῦ Ἅϊ Νικόλα.

Τὸ βράδυ στὸ μοναδικὸ μαγαζὶ ἐθυμηθήκαμε τὸ θαῦμα τοῦ περασμένου χρόνου, καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸ χωριὸ μας τοῦ Ἅϊ Νικόλα, καὶ ἐκάναμεν τὸ σταυρό μας.

Λησμόνησα ὅμως νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἀπὸ μερικὰ λόγια ποῦ εἶχα ἀκούση καὶ ἀπὸ τὶς ἰδιαίτερες πληροφορίες μου, ἀμφέβαλλα ἄν πράγματι εἶχε ἐμφανισθῆ ὁ Ἅϊ Νικόλας καὶ μάλιστα νὰ....ζητήση καὶ τράγους, ἐπερίμενα δὲ τὴν κατάλληλη εὐκαιρία νὰ ἐξακριβώσω τὶς πληροφορίες μου.

Ἔτσι ἐκοιμήθηκα ἥσυχος κεῖνο τὸ βράδυ μὲ τὴ γυναῖκα μου καὶ τὸ γυιό μου ἐνῷ ἔξω ὁ βορριᾶς σήκωνε τὶς πέτρες, καὶ τὸ χιόνι ἔπεφτε σιγὰ-σιγὰ σὰν μπαμπάκι ἀσπρίζοντας τὶς κορφὲς τῶν δένδρων.

Ἦταν περασμένα μεσάνυχτα ὅταν ἄκουσα ἕνα δυνατὸ χτύπημα στὴν πόρτα μου καὶ φωνές. Μισοντυμένος ἄνοιξα καὶ εἶδα νὰ εἰσορμᾷ μέσα ὁ Μήτσιους κατατρομαγμένος.

«Ἡ Ἅϊ Νικόλας, ἡ Ἅϊ Νικόλας ξαναῆλθε, μοῦ εἶπε σταυροκοπημένος. Μοῦ εἶπε νὰ τοῦ πάω στὶς 4 τὸ πρωΐ πέντε τράγους κι νὰ τοὺς ἀφήσω στοῦ ξωκκλῆσι.»

Τὸν καθησύχασα καὶ τοῦ εἶπα νὰ κάνη ἀμέσως ὅτι τοῦ εἶπε ὁ Ἅγιος μήπως θυμώση καὶ κακοπάθη τὸ χωριό μας, καὶ εὐχαριστῶντας με, ἔφυγε.

Ἐβεβαιώθηκα πειὰ ὅτι κάποια παγῖδα εἶχε στηθῆ στὸ κουτὸ καὶ ἀφελῆ Μήτσιου καὶ ἀπεφάσισα νὰ ἐξιχνιάσω τὸ μυστήριον καὶ ἀκόμη μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς μου.

Ἔτρεξα λοιπὸν στὰ σπήτια τριῶν φίλων μου, τοὺς ἐξύπνησα καὶ τοὺς ἀνέπτυξα τὰς σκέψεις μου καὶ τὸ σχέδιο μου τὸ ὁποῖον ὅλοι ἐπεκρότησαν. Ὅλοι ἁρματωμένοι, σφιγμένοι καλὰ γιατὶ ἔκανε ὑπερβολικὸ κρύο ἐσπεύσαμε ἀπὸ ἕνα μονοπάτι καὶ φτάσαμε στὸ ξωκκλῆσι τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ἐχωθήκαμε μέσα σὲ μιὰ σπηλιὰ ἀπὸ τὴν ὁποία μπορούσαμε νὰ βλέπουμε καλὰ καὶ ἐπεριμέναμε.

Ξάφνου διακρίνουμε τὸν Μήτσιοσ νὰ σέρνη κοντά του τοὺς τράγους νὰ τοὺς δένη ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ ξωκκλῆσι καὶ νὰ φεύγη.

Ἡ κρίσιμη στιγμὴ εἶχε φτάση. Κανεὶς δὲν μοῦ ἔβγανε πειὰ ἀπὸ τὸ μυαλὸ μου ὅτι κάποιος ἔξυπνος χωριανὸς μας εἶχε δημιουργήση ὅλη τὴν ἱστορία στὸν ἀφελῆ τσοπάνο.

Ἐνῷ ἤμουνα ἀπησχολημένος μὲ τὶς σκέψεις μου ἄκουσα ἕνα ἐλαφρὸ κρότο καὶ ἐτέντωσα τ' αὐτιά μου. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ παραμέρισαν τὰ σύνεφα καὶ τὸ φεγγάρι ἔχυνε πάνω στοὺς τράγους ποῦ χοροπηδοῦσαν ἀπὸ τὸ κρύο, τὸ μελαγχολικὸ φῶς του.

Μιὰ σκιὰ διωλίσθησε πειὸ πέρα, παραμερίζοντας μερικοὺς θάμνους. Ἔπιασα τοὺς συντρόφους μου γιὰ νὰ μὴ φωνάξουν, καὶ ὅλοι μαζὺ προσπαθήσαμε νὰ διακρίνουμε κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ τὸν .....Ἅγιο, ποῦ προσπαθοῦσε νὰ λύση τὰ τραγιά.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ μία ὕβρις πετάχτηκε ἀπὸ τὸ στόμα μου. Εἶχα γνωρίσει τὸν ἄγνωστο. Μὲ ἕνα πήδημα καὶ οἱ τρεῖς βρεθήκαμε κοντά του. Προτείναμε τὰ ὅπλα μας καὶ πιάσαμε τόν.....Ἅγιο σφιχτά.

«Μὴ μὲ χτυπᾶτε, λυπηθῆτε με,» ἐπρόφερε κλαίγοντας. Ἦταν ὁ Γιουλέκας τὸ ἀνταμάκι τοῦ χωριοῦ, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἐργαζότανε ἀλλὰ ἔζοῦσε καλλίτερα ἀπ' ὅλου; μας στὸ χωριό....Τὸ κόλπο μου εἶχε πετύχει καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἑπομένην ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μοῦ ἀπηύθυνε ἕνα συγχαρητήριον ἔγγραφον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἄλλων μοῦλεγε καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἀναγνωρίζομεν τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερες εἰς τὴν Κοινότητά μας καὶ σὲ ἀνακηρύσσομεν....ἐθνικὸν εὐεργέτην κλπ.

Μ. Χ. ΡΟΤΕΡΟΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΑΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Ἡ Ἐπαρχία Κασσάνδρας, παρ' ὅλον τὸν φιλήσυχον καὶ νομοταγῆ χαρακτῆρα τῶν κατοίκων της, φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖται ἐντελῶς παρὰ τῶν ἀρχῶν, δι' ὅσα ὑφίσταται ἡ ἀγροτικὴ τάξις ἐκ τῆς νοοτροπίας τῶν Δασικῶν ὀργάνων, ἐκ τῶν ἀδίκων διώξεων τῶν ὁποίων περιῆλθεν αὕτη εἰς ἀπόγνωσιν.

Οἱ γεωργοὶ της πολλάκις διστάζουν νὰ καλλιεργήσουν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀγροὺς των, ἀφ' οὗ διὰ τὰς ἐκχερσώσεις τῶν θάμνων καὶ δενδρυλλίων ἐντὸς τῶν ἀγρῶν των διώκονται ποινικῶς. Καθημερινῶς δὲ καταγγέλλονται καὶ κάθηνται εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου διὰ δῆθεν προξενηθείσας δασικὰς ζημίας, τιμωρούμενοι ἀδίκως διότι διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν των ἀπήλλαξαν τὰ ἐλαιόδενδρά των ἀπὸ τοὺς σχίνους καὶ τὰ διάφορα θαμνώδη δενδρύλλια, τὰ ὁποῖα φυτοζωοῦντα κωλύουν τὴν θρεπτικὴν λειτουργίαν τῶν δένδρων των.

Δὲν ἀρνούμεθα τὴν αὐστηρὰν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν παραβατῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαφύλαξιν τῶν δασῶν ἀπὸ πάσης καταστρεπτικῆς ἐπιβολῆς. Ἅπαντες ἀνεξαιρέτως ἔχομεν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν καὶ καθῆκον ἀπαράβατον θεωροῦμεν νὰ καταγγέλλωμεν τοὺς βανδαλισμοὺς τῶν ὀλετήρων καὶ ἀσυνειδήτων ἀνθρώπων, ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν κάλλιστα, ὅτι τὰ δάση ἀποτελοῦσι τὸν μεγαλείτερον καὶ οὐσιωδέστερον θησαυρὸν τοῦ δημοσίου πλούτου διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας ὑπὸ ἔποψιν ὑγιεινήν, καλαισθητικήν, καλλωπιστικὴν καὶ ἐπὶ πλέον πλουτοπαραγωγικήν. Ἐπιθυμοῦμεν ὅμως, ὅπως τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας περιορίζωνται ἐντὸς τῶν νομίμων ὑπαγορεύσεων τῶν καθηκόντων των καὶ δι' ἀμελετήτων καὶ ἀστόχων ἐνεργειῶν των μὴ περιάγωσι τοὺς δυστυχεῖς ἀγρότας εἰς ἀπόγνωσιν διὰ ποινικῶν διώξεων μηδόλως συνεπαγουσῶν ἐνοχὴν δημοσίου δικαίου.

Ἡ ἀγροτικὴ τάξις μοχθοῦσα εἰς τὴν κοπιώδη ἐργασίαν της παλαίουσα μὲ τὰ χώματα τῆς γῆς καὶ μὲ τὸ ἄροτρον ἀνὰ χεῖρας διὰ νὰ τροφοδοτήση τὴν βιομηχανίαν, νὰ πλουτίση τὸ ἐμπόριον καὶ νὰ καταβάλη τοὺς μεγαλειτέρους φόρους εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, δυστυχῶς αὕτη παραγνωρίζεται καὶ ἀντὶ ἀρωγῆς ἐκ μέρους τῶν διωφόρων ὑπηρεσιῶν καταδιώκεται πανταχοῦ καὶ διὰ τὴν ἐργασίαν τους ἀκόμη.

Τὰ παράπονα τῶν ἀγροτῶν μας εἶναι πολλὰ καὶ δίκαια. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι οἱ ἁρμόδιοι θὰ σπεύσουν νὰ ἐκτιμήσουν δεόντως τὸ δημόσιον δίκαιον διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐφαρμογὴν τῶν νόμων οἱ ὁποῖοι τάσσονται ἄγρυπνοι φρουροὶ διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Πατρίδος μας.

ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΣ

ΠΕΝΝΙΕΣ

—Πολὺ γρήγορα ξεχνοῦμε τὰ περασμένα καὶ πάντοτε βρισκόμαστε ἀπροετοίμαστοι κατὰ τὰς προσβολὰς τοῦ χειμῶνα.

—Πολλοὶ λίγοι εἶναι προνοητικοὶ ἀλλὰ καὶ ὀλιγώτεροι εἶναι ἐκεῖνοι,

—Ποὺ μποροῦν νὰ λάβουν τὰ μέτρα τους σύμφωνα μὲ τὰς προβλέψεις των.

***

—Βγῆκε καὶ ὁ καινοῦργιος Καζαμίας

—Ὁ ὁποῖος προβλέπει φοβερὰ καὶ τρομερὰ γεγονότα ποῦ θὰ συμβοῦν κατὰ τὸ 1932!

—Σεισμοί, λιμοί, καταποντισμοί, ναυάγια, δυστυχήματα, δολοφονίαι, ἐξεγέρσεις, στάσεις καὶ ἐπαναστάσεις.

—Καὶ τὸ σπουδαιότερον ποῦ θὰ συμβῆ κατὰ τὴν πρώτην νέαν Σελήνην τοῦ Νέου Ἔτους,

—«Μεγάλη ζήτησις καυσίμου ὕλης»!

***

—Πολλὲς φορὲς αἱ πρωτευουσιάνικες ἐφημερίδες

—Ὅπως εἶναι γιὰ μᾶς αἱ τῆς Θεσσαλονίκης,

—Κοροϊδεύουν τὲς μικρούλικες ἐφημερίδες τῶν Ἐπαρχιῶν.

—Γιὰ καμμιὰ ἀνακρίβειά των ἤ.... καὶ ἀνοησία των.

—Ἀνθρώπινα γὰρ τὰ παραπτώματα

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως σημειώνομεν κι' ἡμεῖς μὲ τὴ σειρά μας,

—Τὲς ἀνακρίβειες καὶ τὲς φανταστικὲς πληροφορίες ποὺ ἀνέγραψαν ἐπὶ σειρὰν τριῶν φύλλων των,

—Ὅλες αἱ ἐφημερίρες τῆς Θεσσαλονίκης σχετικῶς μὲ τὸν φόνον τοῦ βλαχοποιμένος Μουστάκα,

—Ἕως ὅτου ἐπληροφορήθησαν τὰ γεγονότα ἀπὸ τὴ μικρὰ «Παγχαλκιδική»

—Ἀλλὰ ἡ φαντασία τῶν δημοσιογράφων εἶναι λίαν εὔφλεκτος·

—Καὶ πρὸ πάντων... ὅταν δὲν ὑπάρχει ὕλη!

—Ὁπότε κατασκευάζονται τὰ μυθιστορήματα.

***

—Φοβερὸν καὶ τρομερὸν ἄγγελμα διὰ τοὺς θεργιακλῆδες καὶ... τὲς καφετζοῦδες 360 ὁ καφές!

—Πῶς λοιπὸν θὰ πίνουν τὸ τσιγαράκι των.

—Καὶ πῶς θὰ προλέγουν τὰ μέλλοντα καὶ...τοὺς μέλλοντας!

—Ἰδοὸ δύο ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν,

—Καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναμένεται ἐναγωνίως ἡ ἀπάντησις,

—Μὲ χαμομῆλι καὶ μὲ τίλιο οὔτε ἰδέαι κατεβαίνουν, οὔτε τὰ μέλλοντα προλέγονται!

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΣ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ

Ἡ Κοινότης Πορταριᾶς ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐπὶ μίαν τριετίαν τὴν ἐνοικίασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Καφενείου, ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1932 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1934.

Ἡ δημοπρασία θὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν 20ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3ην μ. μ. ἐντὸς τοῦ ἰδίου καφενείου.

Ὡς ἐλαχίστη προσφορὰ ἐτησίου ἐνοικίου ὡρίσθησαν δραχμαὶ 2000.

Οἱ βουλόμενοι ὅπως λάβωσι μέρος κατὰ τὴν πλειοδοσίαν δέον νὰ καταβάλωσι ὡς ἐγγύησιν δραχμὰς χιλίας.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτωσαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ Κοινοτικῷ γραφείῳ ἢ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Χαλκιδικῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΘ. ΠΑΤΡΑΔΕΞΗΣ

ΠΕΝΘΗ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΧΙΣΤΟΧΕΙΛΗΣ

Χθὲς τὴν 27η Νοεμβρίου ἡμέραν Παρασκευὴν ἐκηδεύθη ἐν Νέᾳ Φλογητᾷ ὁ Στέφανος Σχιστοχείλης ἀποθανὼν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Ρωσσικοῦ Μετοχίου, Καλαμαριᾶς ἐξ αἱμοσφαιρινουρίας.

Ὁ μεταστὰς ἐγκατέλειψεν ἐξαμελῆ οἰκογένειαν ἀπροστάτευτον, εἰς τὴν ὁποίαν εὔχονται ἅπαντες οἱ φίλοι τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν. Εἰς δὲ τὸν μεταστάντα, ὁ ὁποῖος παντοιοτρόπως παρέσχεν εὐεργεσίας εἰς τοὺς κατοίκους Νέα Φλογητά εὔχονται τὴν μνήμην αἰωνίαν.

Ἐν Νέᾳ Φλογητᾷ τῇ 28)11)31

Εἷς εὐλικρινὴς φίλος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς παρελθούσης Τρίτης ἤρχισεν ὁ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς Προστασίας Ἐλαιοπαραγωγῆς.»

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐνδιαφέρει σοβαρῶς καὶ τοὺς ἐλαιοπαραγωγοὺς περιφερείας τῆς Χαλκιδικῆς, δι' ὅ καὶ δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰς ἐπ' αὐτοῦ γενομένας ἀγορεύσεις.

ΣΙΜΟΣ (Βουλευτὴς Μυτιλήνης εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.) Ἡ ἀπὸ τοῦ 1929 πτῶσις τοῦ ἐλαιολάδου ἐπέφερε τοιαύτην κρίσιν εἰς τὴν παραγωγήν, ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ὑποβάλῃ τὸ παρὸν νομοσχέδιον προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, τὸ ὁποῖον ἀποσκοπεῖ κυρίως εἰς τὴν ἐπίτευξιν ἰσορροπίας μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως. Ἠγέρθησαν ὅμως διάφοροι ἀντιρρήσεις, ἰδίως ἐκ τῶν τάξεων αἱ ὁποῖαι ἐνόμισαν ὅτι θίγονται τὰ συμφέροντά των. Ἐὰν ὅμως λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν οἵα εἶνε εἰς ὅλας τὰς ἐλαιοπαραγωγοὺς περιφερείας, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἐγκρίνῃ ὅπως ἡ κυβέρνησις λάβῃ μέτρα ἵνα ἔλθῃ ἐπίκουρος τῶν χειμαζομένων πληθυσμῶν. Ὁσάκις ἓν προϊὸν ὑποφέρῃ ὅλη ἡ Ἑλλὰς συνεισφέρει. Τοῦτο ἔγινε καὶ μὲ τὴν σταφίδα.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Νομίζω ὅτι συμφωνεῖ ἡ Βουλὴ ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ψηφισθῇ ἐὰν δὲν καθιερωθῇ ἡ ἀποσόβησις μιᾶς ἀνισότητος. Δὲν νομίζω δὲ ὅτι τοῦτο εἶνε ἀδύνατον. Συλλογίζομαι μόνον ὅτι θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν οἱ πληρώνοντες τὸν φόρον εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖον νὰ τὸν πληρώνουν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλαίου τὸ ὁποῖον τοὺς ἀναγκαιοῖ. (Χειροκροτήματα.)

ΣΙΜΟΣ. Ἡ ἐπιτροπὴ ὁμοθύμως κατέληξεν εἰς αὐτὴν τὴν εὐχήν.

Ἀναλύει περαιτέρω τὰς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ λέγει ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν δι' ἄλλου μέτρου νὰ προστατευθῇ ἡ παραγωγὴ εἰμὴ διὰ τῆς κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως.

ΚΟΘΡΗΣ. Βουλευτὴς Λασηθίου) Ἐγὼ προτείνω κάτι τι πρακτικώτερον. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἐὰν καθορίσωμεν κατωτάτην τιμὴν ἀναλόγως βαθμοῦ ὀξύτητος καὶ ἐὰν ὁρίζωμεν ἐπίσης καὶ τὴν τιμὴν τῆς καταναλώσεως, θὰ θέσωμεν ορθὴν βάσιν.

ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ. (Βουλευτὴς Κερκύρας.) Πρὸς ἀποτελεσματικήν, λέγει, ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως τοῦ ἐλαίου ἔχομεν δύο προβλήματα, νὰ λύσωμεν. Πρῶτον τὸ ζήτημα τοῦ κατωτάτου ὁρίου τιμῆς καὶ δεύτερον τὸ ζήτημα τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἐλαίου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ διὰ τὸ ὁποῖον εἶνε ἀξία συγχαρητηρίων ἡ κυβέρνησις, Τὸ ἄλλο ὅμως ζήτημα ἐνέχει οὐσιωδέστατον αὐτοῦ στοιχεῖον, τὴν ἔγκαιρον προστασίαν τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας, διότι μὲ τὴν παρέλκυσιν τῆς ψηφίσεως τοῦ μέτρου ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μὴ χρησιμεύσουν τὰ λαμβανόμενα μέτρα ὑπὲρ τῶν μικρῶν παραγωγῶν, ἀλλὰ νὰ καταλήξουν ὑπὲρ τῶν μεγάλων παραγωγῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου. Ἐφέτος τὸ ποσὸν τῆς χρηματοδοτήσεως ἐν σχέσει μὲ τὴν προβλεπομένην ὑπερπαραγωγὴν θὰ εἶναι μικρὸν καὶ ὄχι τόσον μεγάλο. Θὰ προσθέσω ἐπίσης ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἄρσιν τῆς φορολογικῆς ἀνισότητος μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν ἔχει κάμει τὴν σύστασιν νὰ ἀφεθῇ ἀφορολόγητον ἓν ὡρισμένον ποσὸν ἐλαίου ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν τῶν φορολογουμένων ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐφετεινῆς προστασίας τῆς ἐσοδείας τὰ αἴτια τῆς κρίσεως τοῦ ἐλαίου εἶνε τρία. Χαμηλαὶ τιμαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, παραγωγὴ ὑπὲρ τὰς καταναλωτικὰς ἀνάγκας καὶ τρίτον ἡ ἄφθονος προσφορὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συγκομιδῆς, δ'ότι οἱ μικροὶ παραγωγοὶ δὲν δύνανται νὰ ἀναμένουν εἰς περίοδον μάλιστα οἰκονομικῆς κρίσεως. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι λόγοι διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀντιμετωπίζονται ὅταν βεβαίως ἡ ἐπιτροπὴ λειτουργήσῃ κανονικῶς. Ἐφέτος ὅμως χρειάζονται καὶ ἐπείγοντα μέτρα διὰ τὴν ἄφθονον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς συγκομιδῆς προσφορὰν προϊόντος παρὰ τῶν παραγωγῶν. Ὁ λόγος οὗτος μὲ ἠνάγκασε νὰ ὑποβάλω ἰδιαιτέραν πρότασιν νόμου δι' ἧς προσπαθῶ νὰ μειώσω τὸ πλεόνασμα καὶ συνεπῶς καὶ τὴν ἄφθονον προσφορὰν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συγκομιδῆς ἔστω καὶ ἐν μέρει. Βάσις τῆς προτάσεως εἶνε νὰ εἰσπράττεται ὁ φόρος εἰς τὰ τελωνεῖα εἰς εἶδος ἀντὶ χρημάτων. Τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀνέρχεται εἰς τὰ 16.80% τῆς παραγωγῆς τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Μυτιλήνης, εἰς δὲ τὴν Κρήτην εἰτὰ 18,90%. Ἐὰν λοιπὸν κατορθώσωμεν νὰ ἀποκλείσωμεν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν τὸ ποσὸν αὐτό, ἐὰν ἐπίσης προαγοράσωμεν....

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Πῶς;

ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ. Διότι ὁ φόρος καταβάλλεται τμηματικῶς. Ἡ Κέρκυρα θὰ ἀποδώσῃ 1.860.000 ὀκάδες εἰς φόρον. Ἐὰν ἀγοράσωμεν καὶ ἓν ἄλλο ποσὸν θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν αὔξησιν τῶν τιμῶν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν μικρῶν παραγωγῶν καὶ ἂν ἐξαχθῇ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἔστω καὶ μὲ ζημίαν θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συγκομιδῆς. Ἐὰν ἐπὶ πλέον ἀναγκάσωμεν καὶ τὰ τρία εἰδικὰ ταμεῖα Κερκύρας νὰ εἰσπράξουν καὶ αὐτὰ τὸν φόρον εἰς εἶδος σὺν τῇ ἀγορᾷ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ὀκάδων πρὸς ἐξαγωγὴν ἐπιτυγχάνομεν τὸν ἀποκλεισμὸν 42% τῆς παραγωγῆς τῆς Κερκύρας, ὅστις εἶνε εὐνόητον τίνα εὐμενῆ ἀντίκτυπον θὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν τιμῶν.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δηλαδὴ ἐκτὸς τοῦ φόρου εἰς εἶδος θέλετε καὶ ἓν ἑκατομμύριον ὀκάδες προαγοράν. Ἀλλὰ τότε τί θὰ γίνῃ μὲ τὰ ἄλλα μέρη

ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ. Θὰ σᾶς ἐξηγήσω. Ἂν ἀποκλείσωμεν τὰ 42% θὰ ἐπέλθῃ ὡς εἶπα, αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ κάλυψις κάθε ἄλλης ζημίας θὰ γίνῃ συμμετοχῇ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων, ἡ δὲ ζημία αὕτη θὰ εἶνε προσωρινὴ καὶ θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ράχη τῶν παραγωγῶν καὶ θὰ μετατεθῇ εἰς ὤμους ἰσχυροτέρους. Σᾶς εἶπα ὅτι εἶνε προσωρινὴ ἡ ζημία, διότι τὸ κράτος αὐξανομένων τῶν τιμῶν τοῦ ἐλαίου θὰ εἰσπράξῃ περισσότερον φόρον. Πάντως, νομίζω, ὅτι διὰ νὰ προστατευθῇ ἐγκαίρως καὶ ἀποτελεσματικῶς ὁ μικρὸς παραγωγὸς πρέπει νὰ ἐξαχθῇ τὸ ταχύτερον ἓν ποσὸν ἐλαίου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μὲ εὐμενῆ συνέπειαν τὴν εἰσαγωγὴν συναλλάγματος. Αὐτὴ εἶνε ἡ βάσις τῆς προτάσεώς μου καὶ παρακαλῶ τὴν κυβέρνησιν νὰ τὴν μελετήσῃ διὰ νὰ εὑρεθῇ τρόπος νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλα μέρη χάριν ἰδίως τῶν μικρῶν παραγωγῶν καὶ διὰ νὰ ἐπέλθῃ τὸ ταχύτερον τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα τῆς συγκρατήσεως τῶν τιμῶν τοῦ ἐλαίου.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἡ κυβέρνησις ἀποβλέπει μετὰ πολλῆς συμπαθείας εἰς τὴν πρότασιν νόμου τοῦ Βουλευτοῦ Κερκύρας ὅπως εἰσπραχθῇ ἐκεῖ εἰς εἶδος ὁφόρος ἐὰν δὲν εὑρεθῇ εἰς μεγάλην ἀντίδρασιν. Γνωρίζομεν πολὺ καλὰ ὅτι δὲν μπορεῖ καὶ εἰς τὰς ἄλλας νήσους νὰ κάμωμεν τὰ ἴδια τῆς Κερκύρας, ὅπου φαίνεται ὅτι τὰ πράγματα διευκολύνονται πάρα πολύ.

ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ. Θέλομεν τὴν προστασίαν τῶν μικρῶν παραγωγῶν.

Λύεται ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΝΙΣΧΥΘΗ Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ ΙΧΘΥΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 4.—Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μελετῶνται εὐμενῶς τὰ ὑποβληθέντα αἰτήματα τῶν ἁλιέων τοῦ κόλπου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν παραλίων τῆς Χαλκιδικῆς, οἵτινες ἐζήτησαν ὅπως, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγὴ νωπῶν ψαριῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ διπλασιασθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἁλιπάστων.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν δύνανται νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀμέσως τὰ αἰτήματα ταῦτα, λόγῳ τῶν ὑφισταμένων συμβάσεων καὶ τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν εἰσαγομένων ἁλιπάστων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἕνα ἐκ τῶν κυριωτέρων τροφίμων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐπεκράτησεν ἡ σκέψις ὅπως ὑποβοηθηθῇ ἐμμέσως ἡ προσπάθεια τῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες θὰ ἤθελον νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν κατασκευὴν ἁλιπάστων, διὰ τῆς παροχῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους δωρεὰν τοῦ ἀπαιτουμένου ἅλατος, ὡς καὶ διὰ τῆς παροχῆς χρηματικοῦ βοηθήματος ὑπὸ τῦπον δώρου, ἵνα δυνηθοῦν νὰ συναγωνισθοῦν τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀκριβήνῃ ἕνα εἶδος πρώτης ἀνάγκης διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

ΑΓΡΙΑ ΖΩΟΚΤΟΝΙΑ

ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ

Μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων Ἀρναίας καὶ Μαραθούσης τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν καθορισθῇ εἰσέτι τὰ ὅρια, διαφιλονικεῖται ἡ ἀγροτικὴ περιοχὴ «Μπαξέδες». Ἡ Κοινότης Μαραθούσης ἔχει ἐνοικιάσῃ τὴν βοσκήν της εἰς τὸν ἐκ Συκιᾶς κτηνοτρόφον Ἰωάν. Μπαμπαλῆν, ὅστις μετὰ τοῦ ποιμνίου του ἐκτρέφει καὶ τὰς ἵππους.

Ὁ Μπαμπαλῆς πολλάκις ἦλθεν εἰς προστριβὰς μετὰ τοῦ Μιχαὴλ Στόϊκου ἢ Μπλουγκούρη ἢ Στανιώτη, ποιμένος τοῦ ποιμνίου τοῦ ἐξ Ἀρναίας Γεωργίου Σκοτίδα ἢ Ψωμᾶ, διότι ὁ Στόϊκος κατεπάτη διὰ τοῦ ποιμνίου του τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένην βοσκήν, ὡς συνέβη καὶ κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς 24ης Νοεμβρίου.

Κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης 25ης Νοεμβρίου ὁ φυλλάττων τοὺς ἵππους ἀνεψιὸς τοῦ Ἰ. Μπαμπαλῆ Χρ. Δ. Μπαμπαλῆς ἐγκατέλειψε αὐτοὺς εἰς τὴν θέσιν «Μπαξέδες» καὶ μετέβη εἰς τὴν Μαραθοῦσαν διὰ νὰ προμηθευθῇ τρόφιμα. Ὅταν ὅμως οὗτος ἐπέστρεψε περὶ ὥραν 2 μ. μ. εὗρε τοὺς ἵππους ἐντὸς τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς τῆς Ἀρναίας καὶ πλησίον τῆς μάνδρας τοῦ Γ. Σκοτίδα παρὰ τὴν θέσιν «Βραχάρα» φονευμένην μίαν φορβάδα διὰ πυροβόλου ὅπλου, ἡλικίας 9 ἐτῶν καὶ ἀξίας τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν.

Ἐπὶ τόπου μετέβη ὁ Σταθμάρχης Ν. Ἀπολλωνίας, ὅστις ἐνήργησε αὐτοψίαν καὶ προανάκρισιν ἐξ ἧς προέκυψεν ὅτι δράστης τῆς ἀνωτέρω ζωοκτονίας ὑπῆρξεν ὁ Μιχ. Στόϊκος, ὅστις ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς φορβάδας διὰ πυροβόλου ὅπλου πλήξας ταύτην εἰς τὸ μέτωπον, διὰ λόγους ἐκδικήσεως προκληθέντας ἐκ τῶν προγηθεισῶν προστριβῶν περὶ βοσκῆς.

Ἐπὶ τῆς γενομένης ἐρεύνης ἀνευρέθη εἰς τοὺς ἐκεῖ θάμνους καὶ τὸ βραχύκανον πυροβόλον ὅπλον δι' οὗ ἐπυροβόλησεν ὁ Στόϊκος, ὅστις συλληφθεὶς ἀπεστάλη εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν Χαλκιδικῆς.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο Κ. ΚΑΛΛΙΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΜΒΥΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 2.—Παρὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Π. Καλλιδοπούλου, ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν.

—Δημοσιεύετε ἐν τῇ «Παγχαλκιδικῇ» ἄρθρον τοῦ κ. Τσαπραζλῆ ἰσχυριζομένου ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν περιοδείαν μας, ἄλλα ὑπεσχέθημεν διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἀμβύκων, σήμερον δὲ ἄλλα διατάσσονται.

Παρακαλῶ θερμῶς νὰ δημοσιεύσητε τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι οὐδόλως ἀπαγορεύεται ἡ ἀπόσταξις τῶν κουμάρων καὶ τῶν ἐκ μέλιτος προϊόντων. Κακῶς ἐξηγήσατε τὸ Διάταγμα, ὅ ἔχει ἄρθρον ὡς ἑξῆς; «ὅτι δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀπόσταξιν τῶν κουμάρων καὶ προϊόντων μέλιτος κτλ.» ἀλλὰ οὐδεμία ἀπαγορευτικὴ διαταγὴ ἐξεδόθη οὔτε θὰ ἐκδοθῇ, κατὰ τὴν σημερινὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χημείου.

Προσπαθοῦμεν ἤδη τὸ τετράμηνον τῆς διαρκείας τῶν ἀμβύκων νὰ τὸ διαιρέσωμεν εἰς δύο δίμηνα κατὰ διαφόρους περιόδους.

(Σημ. Π.) Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Καλλιδόπουλος κακῶς ἐξήγησε τὸ ἄρθρον μας, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς τὸ ἄρθρον τοῦ Διατάγματος τὸ ὁποῖον μᾶς ὑποδεικνύει. Διότι ὁ κ. Τσαπραζλῆς ἐτόνιζε κυρίως ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ χρησιμοποίησις ὅλων τῶν ἀμβύκων τῶν χωρίων ἔστω καὶ ἂν δύο ἢ τρεῖς ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὕδατος, καὶ οἵτινες ἐκ τῆς σχετικῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ἀχρηστεύονται χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγκατασταθοῦν ἀλλαχοῦ ὡς μᾶς ὑποδεικνύει. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν διαχωρισμὸν τοῦ τετραμήνου, τὸν ὁποῖον ὑπεδείξαμεν, θὰ ἀναμένωμεν νὰ ἴδωμεν πραγματοποιουμένας τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Πρὸς τὸν νομομηχανικὸν Χαλκιδικῆς ἀπεστάλη πίστωσις ἐξ 20.000 δραχμῶν διὰ τὴν προσωρινὴν ἐπισκευὴν τῶν ὑπολειφθέντων τμημάτων τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου—Θεσσαλονίκης, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχει κίνδυνος διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας.

Ὁμοίως ὁ αὐτὸς νομομηχανικὸς διετάχθη ὅπως ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀρχίσῃ τὴν πασσάλωσιν τῆς ὁδοῦ Καλλικρατείας—Ν. Μουδανίων διὰ τὴν ὁριστικὴν μελέτην ταύτης.

Ἐντὸς δὲ τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου θὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ παρὰ τοῦ ταμείου τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας Χαλκιδικῆς κατασκευὴ τῶν ὁδῶν Πολυγύρου—Μουδανιῶν, Μουδανιῶν Βάλτης καὶ τινος τμήματος τῆς ὁδοῦ Βάβδου,

Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΙΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΘΑ ΣΥΣΤΑΘΗ ΕΙΔΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΘΗΝΑΙ 2.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας συνεκεντρώθησαν τὰ στοιχεῖα τὰ ἐμφαίνοντα τὴν συνολικὴν σιτοπαραγωγὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ τὴν μέσην στρεμματικὴν ἀπόδοσιν. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν διὰ τὴν τελικὴν διατύπωσιν τοῦ Διατάγματος περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς μας. Ἐκ τῶν στοιχείων αὐτῶν ἐμφαίνεται ὅτι ἐνῷ τὸ σύνολον τῶν καλλιεργουμένων διὰ σιτηρῶν ἐκτάσεων βαίνει κατ' ἔτος αὐξάνον, κατὰ δὲ τὸ 1930 ἐκαλλιεργήθησαν 5.795.383 στρέμματα, ἀντιθέτως ἡ συνολικὴ παραγωγὴ δὲν σημειοῖ καμμίαν αὔξησιν. Τοὐναντίον παρατηρεῖται μείωσις τῆς συνολικῆς ἀποδόσεως τῶν σιτηρῶν.

Οὕτω κατὰ τὸ 1926 ἡ παραχθεῖσα συνολικῶς ποσότης σιτηρῶν ἦτο 337.500 τόννοι, τὸ 1927 ἦτο 352.900, τὸ 1928 358.100 τόννοι, τὸ 1929 311.000 τόννοι καὶ τὸ 1930 264.200.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ διαφαίνεται ἡ ὅλη μείωσις τῆς σιτοπαραγωγῆς εἶνε ἡ μέση ἀπόδοσις κατὰ στρέμμα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Οὕτω ἐνῷ προπελεμικῶς ἡ μέση ἀπόδοσις ἦτο 72 ο)ο, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἡ μέση ἀπόδοσις βαίνει ὁλονὲν μειουμένη.

Κατὰ τὸ 1925 ἦτο 66, κατὰ τὸ 1926—64, κατὰ τὸ 1927—71, κατὰ τὸ 1928—66, κατὰ τὸ 1929—62 καὶ κατὰ τὸ 1930—47.

Τέλος κατὰ τοὺς συγκεντρωθέντας ἀριθμοὺς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἡ εἰσαγωγὴ ξένων σιτηρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα βαίνει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνουσα. Οὕτω κατὰ τὸ 1926 εἰσήχθησαν 462.100 τόννοι ξένων σιτηρῶν, τὸ 1927 477.806 τόννοι, τὸ 1928 525.116 τόννοι, τὸ 1929 629.131 τόννοι καὶ τὸ 1930 588.948 τόννοι.

Κατὰ μέσον ὅρον, ἐνῷ ἀπὸ τὸ 1914—1921 εἰσήγοντο ἐτησίως 245.750 τόννοι σιτηρῶν, ἀπὸ τοῦ 1922—1930 εἰσήχθησαν ἐτησίως κατὰ μέσον ὅρον 518.000 τόννοι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Δὲν ἐορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ Πρωτοδίκης τοῦ ἐνταῦθα, Πρωτοδικείου κ. Νικόλαος Διαλυνᾶς.

—Ὁμοίως δὲν ἐορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Νικ. Γεροχρῖστος.

—Ὁ Ταγματάρχης Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς κ. Κατσανεβάκης Νικόλαος δὲν ἐορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις λόγῳ μεταθέσεως.

—Ἐπίσης δὲν ἐορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ δικηγόρος κ. Νικόλαος Ζαχαρίας.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

—Εἰς τὸν ἐορτάζοντα σήμερον Καθηγητὴν μας κ. Νικόλαον Λέκον οἱ μαθηταὶ τῶν τάξεων ΣΤ' καὶ Ε' τοῦ Γυμνασίου Πολυγύρου εὔχονται χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἀπὸ σήμερον ἄρχεται ἡ λειτουργία τῆς ὑπεράνω τοῦ νεοκτίστου Ζαχαροπλαστείου μας αἰθούσης, ἥτις θὰ ἀποτελέσῃ τὴν μοναδικὴν αἴθουσαν οἰκογενειακῶν συγκεντρώσεων Πολυγύρου.

Γλυκίσματα διάφορα, πᾶσται ἐκλεκταὶ καὶ ὅλα τὰ ποτά, θὰ προσφέρωνται μὲ τὰς συνήθεις τιμὰς καὶ μὲ πᾶσαν προθυμίαν.